

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4323** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 10419 от 27.04.2012г., подадена от Дирекция „Инспекция по труда” (ДИТ) – С., чрез процесуалния представител – юрисконсулт З. срещу съдебно решение без номер от 27.02.2012г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 състав, постановено по НАХД № 16982/2011г. С оспореното решение е отменено наказателно постановление (НП) с № 22 – 2202421/24.02.2011г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ), във връзка с чл. 415, ал. 1 КТ на Д. предприятие (ДП) „Строителство и възстановяване”, Строително поделение – С., ЕИК 1305683830082, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на оспореното съдебно решение като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. В релевираните основания процесуалният представител на касатора посочва, че становището на СРС, че ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение – С. няма качеството на работодател е погрешно. Изразено е искане настоящата инстанция да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът, представляван от юрисконсулт З. поддържа жалбата и заявените с нея искания.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 22 – 2202421/24.02.2011 г., издадено от директора на ДИТ – С.. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че е извършена документна проверка по спазване на трудовото законодателство на 09.11.2010г. и 30.11.2010г. в ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение – С. от служители на ДИТ – С.. С Протокол за така извършената проверка е констатирано, че ответникът в настоящото производство не е гарантирал изплащането на трудовото възнаграждение в размер на 60 на 100 от БТВ, но не по - малко от установената за страната МРЗ на лицата, вписани в справката за неизплатени заплати, приложена към протокола за месеците май, юни, юли, август и септември 2009г. С Протокол за извършена проверка на ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение – С. са дадени предписания в срок до 15.01.2011г. да гарантира изплащането на трудовото възнаграждение в размер на 60 на 100 от БТВ, но не по-малко от установената за страната МРЗ за тези лица и за този период. При извършени проверки на 13.01.2011г., 19.01.2011г., 21.01.2011г. и 25.01.2011г. в ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение С. се установява, че независимо от дадените с протокол за проверка от 09.11.2010г. и 30.11.2010г. предписания, не е гарантирано изплащането на трудовото възнаграждение в размер на 60 на 100 от БТВ, но не по-малко от установената за страната МРЗ на описаните в справката за месеците май, юни, юли, август и септември 2009г. За констатациите длъжностните лица съобразили предоставената от дружеството - нарушител справка за неизплатени трудови възнаграждения. За проверката е изготвен п. С оглед на така направената констатация, за нарушение на чл.415, ал.1 КТ, на ответника в касационното производство е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2202421/25.01.2011 г. Въз основа на така съставения акт е издадено НП № 22 – 2202421/24.02.2011г., от директора на ДИТ – С., с което при идентично описание на фактическата обстановка, нарушението е квалифицирано като такова по чл.415, ал.1 КТ и на основание чл.416, ал.5, вр. чл.415, ал.1 КТ на ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение С. е наложено административно наказание

„имуществена санкция” в размер на 1500,00 лв.

Настоящият касационен състав намира, че съставът на СРС неправилно е приложил материалния закон като е отменил НП. Първоинстанционният съд обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснован извод за фактическа обстановка, подробно изложена в оспореното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция. Въз основа на установените факти районният съд е мотивирал незаконосъобразен правен извод, че НП следва да бъде отменено, защото неправилно е ангажирана отговорността на ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение С.. За да изведе това заключение съставът на Софийски районен съд е отчел, че нарушението по чл. 415, ал. 1 КТ е с особен субект - или работодател, съгласно § 1, т. 1 и т. 5 от ДР на КТ или длъжностно лице. В мотивите на оспореното решение се посочва, че не е ангажирана отговорност на работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР към КТ, тъй като съгласно Правилника за дейността и структурата на държавното предприятие „Строителство и възстановяване”, издаден от МРРБ, обн. в ДВ бр.14/19.02.2010 г. (Правилника) ДП „Строителство и възстановяване” - С. е предприятие, разделящо се съобразно чл. 2б на поделения, каквото се явява адресатът на наказателното постановление. Съдът е приел, че поделенията се представляват от директор, който съгласно лимитативно посочените си функции няма правомощията да назначава и уволнява работниците и служителите в поделението. С тези съображения СРС е приел, че в наказателно постановление е посочен грешен субект на нарушението, което съставлява нарушение на материалния закон и на самостоятелно основание налага отмяната на издаденото НП.

Според определението на § 1, т.1 КТ, в редкацията, относима към момента на извършване на административното нарушение (ДВ, бр. 100 от 1992 г.), „работодател” е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение.

Настоящата инстанция споделя наведеното касационно основание, че ДП „Строителство и възстановяване”, Строително поделение – С. притежава качеството „работодател”. ДП „Строителство и възобновяване”, Строително поделение – С. е с отделен БУЛСТАТ, отделно седалище и адрес на управление и е вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Съгласно цитираната по-горе легална дефиниция на понятието „работодател” такъв се явява и поделението на юридическото лице. На ДП „Строителство и възобновяване”, Строително поделение – С. е издадено предписание, в качеството му на работодател, което не е било оспорено, влязло е в сила и не е било изпълнено. Осъществен е съставът на административното нарушение, съгласно чл. 415, ал.1 от КТ, поради което и правилно на ДП „Строителство и възобновяване”, Строително поделение – С., в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция за неизпълнение на задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение без номер от 27.02.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, постановено по НАХД № 16982/2011г.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22 – 2202421/24.02.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.